

In Memoriam

Pastoor G.J.M. Vekemans

Op 24 december kwam toch nog onverwacht de langverwachte aankondiging van het overlijden van onze oud-pastoor G. Vekemans. Net voor kerstmis, het feest van licht en vrede en geboorte. Wij kunnen dan ook wel stellen dat de pastoor herboren is in het licht van Christus en dat er ook eigenlijk voor hem geen mooiere overlijdenstijd had kunnen zijn. Hij heeft nu kerstfeest bij de engelen gevierd.

Op zaterdag 28 december was er voor iedereen de gelegenheid om afscheid te komen nemen van Pastoor Vekemans. Hij lag opgebaard in een eikenhouten kist, gekleed in de witte pij van de paters Norbertijnen. Ondanks het feit dat de laatste tijd erg veel afgevallen was lag hij er mooi en vredig bij.

Velen hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid om afscheid te komen nemen van een man die zo markant is geweest voor Oerle.

Op maandag 30 december was er een avondwake. Hierin gingen Diaken Martien Vullings en Pastoraal werker Mardi Sanders met de Avondwakegroep voor. Harmonie St. Cecilia luisterde dienst op. Aan het begin van de viering legde men bij zijn stoel, waarop hij de laatste jaren tijdens zijn H. Missen zat, enkele symbolen neer: zoals de doopschelp, oliën, trouwkaars, sleutel, bijbel, stola en het boek der overledenen..

Hierna werden de paaskaarsen en de kaarsen van de zevenarmige kandelaar ontstoken.

Hierna werd het leven pastoor Vekemans herdacht.

Aan het einde van de viering werden de 7 kaarsen gedoofd door vertegenwoordigers van enkele Oerse organisaties: Katholieke Bond van Ouderen, Katholieke Vrouwenorganisatie, Katholieke Vrouwenbeweging, Stichting Nieuwe Levenskracht, de Zonnebloem, Gilde St. Jan Baptist en Harmonie St. Cecilia. Bij het doven van de kaarsen wilde het laatste kaarsje niet zo vlug uit. Mardi Sanders vergeleek dit met het leven van de pastoor, het vlammetje wou maar niet uit gaan.

Op dinsdag 31 december was de plechtige uitvaartdienst. Voorgangers in deze dienst waren Pastoor J. Tonino, oud deken F. de Kort, Vicaris W. van Meijgaarden. Zij werden bijgestaan door Diaken M. Vullings en pastoraal werker M. Sanders en een aantal acolieten. De zang werd verzorgd door het parochieel zangkoor en jongerenkoor The Unity.

De kist van Pastoor Vekemans werd, op zijn uitdrukkelijke wens, door de gildebreders op de schouders de kerk binnengedragen onder het monotone tromgeluid van de gildetrommels. De Gildevlag en de gildevendeliers begeleiden de kist naar het altaar.

Vice-voorzitter van het parochiebestuur Gerard Lijten herdacht pastoor in een uitgebreid memoriam. (de tekst hiervan staat ook in deze Koers). Tijdens de overweging overdacht oud - deken de Kort de tijd die hij samen met Pastoor Vekemans heeft meegemaakt. Na afloop van de viering werd er nog gesproken door Marlies van Kollenburg. Een nicht van pastoor sprak een eigengemaakt gedicht uit. Zijn neef Bernard memoreerde hem, sprak een dankwoord aan de Oerse gemeenschap en zijn verzorgende dames in het bijzonder, maar vergat ook de St. Pastoor Vekemans Fonds niet, waarvan hij nu ruim een jaar de voorzitter is. Vicaris van Meijgaarden sprak namens het bisdom.

Uit alle sprekers bleek steeds weer wat we allemaal al wisten, Gerard Vekemans was een mens die ook priester was of een priester die ook mens was. Gerard Vekemans had oog en oor voor de medemens ongeacht afkomst of geloof.

Na afloop van de uitvaartdienst werd de kist van Pastoor Vekemans door de gildebreders naar het kerkhof gebracht waar een laatste vendelgroet werd uitgebracht. De trompettiste van de Harmonie speelde het bekende "Last Post", wat elk jaar op zijn verjaardag, de dag van de Dodenherdenking, wordt gespeeld. Iedereen heeft hem hierna een laatste groet gebracht.

In pastoor Vekemans verliezen wij een groot mens.
Ter afsluiting plaatsen wij de tekst van een liedje dat
gespeeld werd tijdens de avondwake. Zoals Mardi Sanders
zei: “Het is wel in een Venlo’s dialect maar de pastoor zal
het wel verstaan en deze tekst tekent hem ten voeten uit”.

Redactie Koers van Oers

't Paeterke

Waas vruuger det ouk zoë beej ôg?
As ut paeterke ôs thoës bezôch,
nae det vergaet ik neet.
Dan woort gelache en gepraot
en smeis gevraagd um gôje raad
in oore van verdreet.

Hae kwaam dan zoë maar aangeweijd,
gewoën veur de gezelligheid,
en drônk ein teske mei.
Nao 't lache um de letste wiets
sprông hae waer op d'n damesfiets.
(Toen droog hae nog de pij.)

En zooge we um in gen waek misschien,
dan zagte weej: wat zoel d'r zien?
Wae wet, mankeert um wat.
Dan was hae ôs hoës veurbeejgegaon
en zooge weej dôk zien fietske staon,
wao eine kranke um nuëdig had.

Nôw is det dan verleejen tiëd.
Weej zien daen beste vrind nôw kwiët,
ut paeterke is doëd.
Hae waas zoë good veur idderein,
dae mins zoë nederig en klein,
as priester waas hae groët.

Was dat vroeger bij jullie ook zo?
Als het patertje jullie thuis bezocht,
nee dat vergeet ik niet.
Dan werd gelachen en gepraot
en soms gevraagd om goede raad
in uren van verdriet.

Hij kwam dan zomaar aangewaaid,
gewoon voor de gezelligheid,
en dronk een kopje mee.
Na het lachen om de laatste grap
sprong hij weer op de damesfiets.
(Toen droeg hij nog de pij.)

En zagen wij hem in geen week misschien,
dan dachten wij wat zou er zijn?
Wie weet mankeert hem wat.
Dan wij hij ons huis voorbij gegaan
en zag je vaak zijn fietsje staan,
waar een zieke hem nodig had.

Nu is dat dan verleden tijd,
wij zijn die goede vriend nu kwijt,
het patertje is dood.
Hij was zo goed voor iedereen,
die mens zo nederig en klein,
als priester was hij groot.

Hieronder de toespraak van de heer G. Lijten, vice-voorzitter van het parochiebestuur zoals deze tijdens de mis heeft voorgedragen.

Wij zijn hier bij elkaar om afscheid te nemen van onze pastoor Gerard Vekemans, geboren te Dongen op 4 mei 1915. Hij heeft het verdiend, dat wij dat hier als parochiegemeenschap op een waardige manier met elkaar doen. Het was ook zijn uitdrukkelijke wens om in deze kerk de uitvaart te houden en hem te begraven tussen zijn parochianen op deze begraafplaats. Zo mogelijk in het graf bij zijn zus Wies. Deze wens zullen wij als parochie respecteren.

Voor ons dorp is dit een historisch moment. Wij nemen afscheid van de laatste Oerse pastoor die wij in deze parochie hebben gehad.

In 1937 trad Gerard Vekemans toe als novice tot de orde der Norbertijnen van de abdij te Postel. Zijn kloosternaam was Pater Isidoor. In 1942 werd door hem de Grote Geloofte afgelegd en werd hij regulier kanunnik. Op 8 augustus 1943 werd hij priester gewijd te Teteringen. Aanvankelijk was hij assistent in verschillende parochies in o.a. Reusel, Bladel en de Weebosch en in 1948 werd hij onderpastoor in België te Mol – Sluis, later te Stabroek bij Antwerpen en uiteindelijk in Arendonk. In 1964 kwam hij terug naar Nederland: werd hij priester - arbeider in de Exota fabriek in Dongen, enkele jaren later in het camping –apostolaat aan het Eurostrand (de huidige Kempervennen) te Westerhoven en uiteindelijk tot 1972 als bedrijfsaalmoezenier bij Brabantia in Aalst. In de weekenden en wintermaanden assisteerde hij in de parochie St. Jan te Valkenswaard.

In 1972 werd hij door Mgr. J. Bluijssen benoemd als pastoor van onze parochie H. Johannes de Doper in Oerle en op 2 juni werd hij officieel geïnstalleerd door deken Th. Geurts en pastoor A. van Rooij uit Valkenswaard op 57 jarige leeftijd. Na zijn installatie werd er in alle café's in Oerle 'pastoorsbier' geschonken en maakte men intens kennis met deze Nederlandse herder met zijn warm hart en Vlaamse humor.

We nemen afscheid van een pastoor die we meer dan 30 jaar in ons midden hebben gehad. Een man die enorm veel betekend heeft voor onze parochie. Een generatie lang heeft hij kinderen gedoopt, huwelijken gesloten en dierbare parochianen begraven.

In eerste instantie is hij gaan wonen in het oude witte huis dat hier tegenover op het kerkplein stond. Toen de nieuwe pastorie klaar was, is hij daar gaan wonen tot begin oktober van dit jaar, tot het echt niet meer kon. Ook zijn zus Louise, "ons Wies", is nog een tijdje bij hem geweest. In 1980 heeft hij met veel verdriet afscheid genomen van haar.

Maar verder zou hij met geen enkele vrouw kunnen huizen. Als er iets verloren was kreeg het vrouwvolk de schuld. "Die poetsen en doen en maken alles kwijt". Overigens "bemoeien ze zich overal mee", en daar moest hij niks van hebben.

En tóch had hij in zijn hart een speciaal plekske voor de vrouw. Voor moeder Theresa had hij bijzonder veel bewondering, voor haar als persoon en voor haar werk. Voor wat betreft een plaats voor de vrouw in de kerk was hij zijn tijd ver vooruit. Tijdens de vieringen en in allerlei werkgroepen kreeg de vrouw dezelfde plaats als de man.

Daarnaast mogen wij niet vergeten: de 4 dames die erg actief en zorgzaam zijn geweest rondom zijn huishouden. Op de eerste plaats denk ik dan aan Riet van de Wal die jaar in - jaar uit voor hem heeft klaargestaan. Later ook nog Diny Snelders en Mieke van Gompel, die veel voor zijn persoonlijke wel en wee hebben gedaan. Sinds Marlies van Kollenburg tegenover de pastoor kwam wonen heeft ook zij enorm veel voor de pastoor betekend. "Ons Lieske," zo noemde hij haar, heeft hem bijgestaan en begeleid tot aan de laatste minuut, alsof het haar opa was. Zo werd hij dan ook genoemd: "onze opa" en hij vond dat fijn. Het is zeer op zijn plaats dat we ook vanuit de parochie onze dank eens uitspreken voor hen die zich zo hartelijk en belangeloos hebben ingezet voor de persoonlijke en broodnodige zorg van onze pastoor.

De meeste van ons herinneren zich hem nog als de pastoor op de renfiets of op zijne zundapp. Hij organiseerde allerlei activiteiten; waaronder een sponsorfietstocht naar Lourdes, waarbij hij zelf meefietste, om gelden bijeen te krijgen voor een nieuw orgel en een opknapbeurt voor de kerk. Hij was zeer betrokken bij zijn dorp en geliefd bij zijn parochianen. Hij bezocht de zieken thuis, in het zieken- of verpleegtehuis, en zijn racefiets werd in de omgeving zeer bekend.

Later knorde hij rond op zijn snorfiets zolang het maar enigszins kon. Hij vond dat hij er beter mee vooruit kon dan met ene rollator. Hij reed dan maar midden over de weg, dan zat er zeker niemand naast hem als hij plotseling af moest draaien. Overigens, zijn engelbewaarder zat achterop, dus er kon hem niet veel gebeuren! Het was ene mens om U tegen te zeggen, maar we deden

dat niet. We spraken hem aan met je of jou, of ge of gij, en dat hoorde hij het liefst. Zo sprak hij ook tegen anderen. Als hij iemand bij zijn naam wilde noemen en hij wist deze niet, dan zij hij: “hé Sjefke of Trieneke” of: “hoe hete gij”.

Van mensen kon hij veel hebben, maar o wee als hij onrecht vermeende of als er aantasting van het dorpsgezicht dreigde: dan trok hij ten strijde.

Hij ageerde tegen de tanks in het dorp, luidde de rouwklok voor de kap van de platanen aan de Oude Kerkstraat en kwam met de kermisexploitanten tot een compromis over de muziek tot na de avondmis.

Ook onder de jeugd was onze pastoor erg gezien. Het jongerenkoor The Unity werd door hem opgericht en op de kermis was hij altijd tussen de jeugd te vinden. Hij kon zich wel vreselijk kwaad maken als hij 's zondagsmorgens ontdekte dat er in de kerk weer enkele ruitjes gesneuveld waren.

Maar zijn betrokkenheid ging veel verder en zo werd in 1983 ter gelegenheid van zijn 40 jarig priesterfeest het begin gemaakt voor de Stichting Pastoor Vekemansfonds ten behoeve van kansarme kinderen in de provincie Bihar in India. Het startkapitaal bedroeg f 17.000,- aan gelden bijeengebracht tijdens een overvolle receptie.

In mei 1985 bracht Paus Paulus Johannes II een bezoek aan ons land. Hij werd op Welschap verwelkomd door onze pastoor in zijn witte Norbertijnen pij, wat aanvankelijk bij de pers en het publiek enige verwarring veroorzaakte. Pastoor Vekemans werd namelijk voor de paus aangezien. Dit bezoek was uiteraard een hoogtepunt voor hem.

In september 1987 werd op zijn initiatief een historische optocht georganiseerd ter gelegenheid van het 75 jarig bestaan van de kerk. Naar schatting kwamen + 15.000 bezoekers kijken naar de dorpingen, die voor die gelegenheid in kleding anno 1912 waren uitgedost en het leven uit die tijd weergaven.

In 1990 kreeg hij bij zijn 75e verjaardag een reis naar India aangeboden. De pastoor bracht zelf met de heer en mevrouw van Boekel een bezoek van 6 weken aan India. Hij bezocht de projecten, die door zijn stichting werden

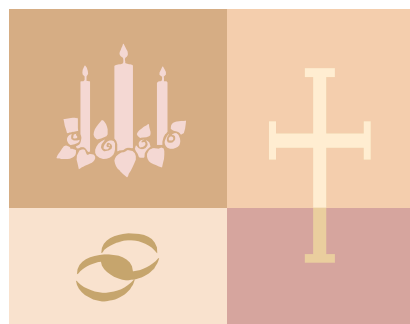
gefinancierd. Dit bezoek heeft zo'n indruk bij hem achtergelaten, zodat hij hier nog jarenlang over vertelde tijdens zijn preken in het weekend. Zelf adopteerde hij 6 kinderen, de parochie nam 49 kinderen via de Stichting onder haar hoede. Inmiddels staan overal in Veldhoven de bekende blauwe Vekemans – containers, waarin men in alle wijken en bij winkelcentra gebruikte kleding kan inleveren ten gunste van de Stichting.

Ik herinner me ook nog de jaarlijkse reisjes met het parochiebestuur en de parochievergadering. Meestal ging de reis naar het zuiden, richting België. Daar lag ook nog een stukje van zijn wortels. We kwamen altijd wel mensen tegen die hem kenden en aanspraken. Wat van het zuiden kwam was goed, van boven de rivieren kwam niet veel goeds. Hij trakteerde op deze reisjes het hele gezelschap op een dineetje. Hij was een Bourgondische mens en vond het fijn om gezamenlijk te eten. Hij was goedgevig en voor zichzelf behoefde hij niet meer dan strikt noodzakelijk.

We kennen hem in een broek en slobbertrui en lopend op sandalen. Daar voelde hij zich het best in thuis. Over zijn slobbertrui droeg hij dan een veter met een kruisje dat hij tot eergisteren heeft omgehad. Het kruisje hoefde niet aan een gouden ketting te hangen. Kostbaarheden en luxe bestemde hij liever voor de armen. Zaterdag toen de kist werd gesloten heb ik dit kruisje in ontvangst genomen.

Als de kerstversiering weer is opgeruimd en moeder Theresa haar oude plaats in de kerk weer heeft ingenomen, lijkt het ons een goed idee om dit kruisje bij haar een vaste plaats in onze kerk te geven als herinnering aan pastoor Vekemans.

In 1993 werd zijn gouden priesterfeest gevierd. Op het

zonovergoten kerkplein werd een plechtige Eucharistieviering gehouden en aan het eind daarvan reikte burgemeester Jacobs de jubilaris de Erepenning in zilver van de Gemeente Veldhoven uit. Een overvolle receptie werd gehouden in de ontruimde bedrijfshallen van de fa. Peelen. En wederom profiteerde daar de St. Pastoor Vekemansfonds van de gulle gaven van parochianen en de vele vrienden. Tot tweemaal toe werd in oktober in een uitverkochte Schalm een revue met de titel "Me dank an den Engelbewaarder" opgevoerd. Een prachtige karakteristiek met de eigen parochianen als toneelspelers. Nog jarenlang bewees de herder op zijn snorfiets dat zijn engelbewaarder hem niet in de steek gelaten had.

In 1997 werd zijn zilveren priesterschap gevierd binnen de eigen parochiekring en met zijn familieleden. De viering van dit feest werd verspreid over twee dagen en op zondag was er weer een drukke receptie en een barbecue completeerde het geheel. Aan het begin van deze receptie werd hem door de burgemeester namens Hare Majesteit de Koningin de versierselen behorende bij de Ridderorde van Oranje Nassau opgespeld. Per 1 januari 2000 vroeg pastoor Vekemans zijn emeritaat aan bij de bisschop. Het is vandaag precies drie jaar geleden dat we dit aan de parochie moesten mededelen. Hij bleef echter 'zijn' zieken bezoeken en ging tot begin oktober 2002 nog voor in de Hoogmis op zondag. Een bescheiden afscheid van de parochie van de vermoeide herder werd genomen op 6 mei 2000. Hij had graag willen Sterven Tussen de Burries, maar met de nodige zelfspot voegde hij er dan wel aan toe: "maar de meutel zit in 't perd!"

Zo was zijn leven gekleurd met humor en grappen. Zelfs bij een uitvaart van een parochiaan die hij erg goed gekend had, kon hij het niet laten een bepaalde gebeurtenis waar ze erg om gelachen hadden nog eens aan te halen. Van onze pastoor accepteerde men dat. Ook op zijn ziekbed was er de humor niet uit te krijgen. Toen ik bij hem in het ziekenhuis was, kwam er een vrouw op bezoek en zei tegen hem: "ge ziet er goed uit pastoor", waarop hij antwoordde: As ze dè van een verreke zeggen, dan leeft ie nie lang mer.

Niet alleen de parochianen en kinderen in India genoten zijn warme belangstelling. Ook de Zonnebloemzieken stak hij jaarlijks met de diverse boottochten een hart onder de riem en de trouwe bezoekers van de Severinusstichting waren tijdens de viering altijd van harte welkom.

Pastoor Vekemans had ook nog een eigen orde gesticht, n.l. de schoefelaria. Hij zag het als zijn 12 apostelen die elke week de schoffel ter hand nemen om zodoende te zorgen dat de begraafplaats, de tuin rond de kerk en de pastorie er zeer goed verzorgd bij liggen. Ook voor het schoonhouden van de kerk is er zo'n groepje enthousiaste mensen. Tal van werkgroepen en vrijwilligers zijn bereid zich belangeloos in te zetten voor de liturgie, catechese en diaconie.

Zo ook de bloemenclub die deze kerk zo prachtig versiert.

We moeten hier met z'n allen zuinig op zijn. Hij was een kei in het organiseren van van alles en nog wat en zijn parochianen stonden altijd klaar. Als hij moest vergaderen had hij geen tijd, als hij al kwam zei hij bij voorbaat: "ik moet om half 10 weg". Hij hield niet van regels, hij deed het op zijn manier.

Een warm, humorvol en karakteristiek mens is ons ontvallen en men zal het de Oerse mens niet kwalijk mogen nemen dat zij na 30 jaar Vekemans nog altijd trots spreken over de daden en de streken van "onze Pastoor".

Aan ons als parochianen nu de opdracht om hetgeen onze herder heeft opgebouwd binnen onze parochie te bewaren, zijn kudde bijeen te houden, en onze schouders te zetten onder het nieuwe samenwerkingsverband Veldhoven - West.

Pastoor, namens de hele parochie bedankt voor wat ge voor ons als mens, voor onze parochiegemeenschap en voor onze kerk gedaan hebt. Bedankt!

Gerard Lijten, vice-voorzitter parochiebestuur.

Onderstaand hebben we een brief van het parochiebestuur aan de parochie opgenomen.

Oerle, 2 januari 2003

In Memoriam Pastoor G.J.M. Vekemans

Beste medeparochianen en alle vrijwilligers die onze parochie rijk is,

Onze oude herder is niet meer: hij heeft zijn kudde en de stal hier verlaten..... maar met moeite. Een treffender beeld kan in deze kersttijd niet worden gevonden.

Het afscheid op zaterdagavond in de kerk was warm en velen moesten hun persoonlijke herinneringen aan hem aan elkaar of aan ons kwijt.

De avondwake in het teken van de symbolen, waar hij tijdens zijn priesterschap mee werkte, was in de roos geschoten. Hij vond dat mooi, zo vertelde hij me ooit toen ik hem begeleidde bij een uitvaart van een collega – pastoor.

De uitvaart stond in het teken van een andere zijde van hem: vriendschap, broederschap én vergeving. Hij werd door de diverse sprekers duidelijk getypeerd: warm, joviaal, vol humor en gekke streken, niet bang om voor zijn mening uit te komen (zo nodig op de preekstoel), maar ook zijn hang naar aandacht en populariteit. Zijn algemeen bekende fout werd ook zeer passend door oud – deken F. de Kort gememoreerd: hij kon geen schuld bekennen en daardoor ook niet om excuus vragen. Dat was te moeilijk voor hem. Pastor de Kort had met hem al ooit eerder afgesproken om tijdens de uitvaartpreek, namens hem, dit excuus aan degenen die hij had gekrenkt aan te bieden en hoopte alsnog zo op vergeving van zijn fouten. Het is niet aan ons om in het hart van een ander te kijken, maar die geste werd wel degelijk zeer gewaardeerd.

De vieringen werden uiteraard in de kerk gehouden, maar waren via een grootbeeld- scherm in d'Ouw School zeer goed te volgen. Desondanks zijn wij ervan overtuigd dat niet iedereen alles heeft mee kunnen beleven, vandaar deze herhaling van de belangrijkste punten van avondwake en uitvaart.

Het parochiebestuur heeft geprobeerd om onze herder een zo'n Oers - waardig mogelijk afscheid te organiseren. Uit de vele positieve gesprekjes, kaartjes en telefoontjes hebben wij mogen constateren dat dit ons ook gelukt is. Daar zijn wij natuurlijk erg blij om. Maar.....wij konden dit niet alleen!

Wij konden wel de uitvinder en zo nodig de motor zijn om alles te bedenken en aan te zwengelen, maar het moest wel in praktijk gebracht worden. Wij hebben werkelijk op zéér veel vrijwilligers niet tevergeefs een beroep mogen doen: de pastoor zou er trots op zijn geweest. Maar wij als bestuur ook!

Door zijn grote populariteit moesten extra voorzieningen worden getroffen, want zijn overlijden werd meteen via allerlei soorten media de Brabantse wereld in gestrooid. **Hij** is daarin goed overgekomen, maar ook **wij** als parochiegemeenschap!

Uiteindelijk hebben wij slechts 2 professionele organisaties in hoven te huren: de uitvaartverzorging Horizon en AVR voor de overbrenging van het beeld en geluid, de rest werd verzorgd door mensen uit de eigen gemeenschap:

Samen werk = samen sterk = samen één goed gevoel!

Wij zijn zo ijdel om te denken dat wij jullie allen óók namens onze herder mogen bedanken voor deze inzet en samenwerking. Wij hopen echter dat deze vrijwillige inzet door het heengaan van onze pastoor niet wordt afgebroken. Juist in een tijd, waarin velen de kerk de rug toekeren en waarin er onvoldoende priesters zijn, hebben wij iedereen hard nodig om samen met elkaar “kerk” te zijn in goede én kwade tijden. De pastoor zou anders als oud-kapitein het eerst ‘t zinkend schip hebben verlaten en dat zou hij zeker niet gewild hebben! Laten we er dus samen de schouders onder blijven zetten, wij hebben allemaal bewezen dat het ook echt kan!

Wij noemen geen namen, wij waren er samen en in harmonie!

Het parochiebestuur.

Dankbetuiging

In deze speciale uitgave van de Koers van Oers willen wij alle parochianen en dorpsgenoten hartelijk danken voor de warmte en aandacht die pastoor Vekemans tijdens zijn leven, zijn ziekte in ziekenhuis en verpleeghuis heeft mogen ondervinden. Hij had vóór en bij velen een warm plekje en ongetwijfeld zullen wij hem missen.

Het afscheid, de avondwake en de uitvaart werden door veel belangstellenden gevolgd en nu na een week spreekt men nog lovend over de invulling van de vieringen. Het was het laatste wat wij met zijn allen voor hem konden betekenen. Ongetwijfeld zal hij nog lang bij velen in herinnering blijven.

Gedachtenisprentjes

Om het tekenen van de condoléance - registers zo vlot mogelijk te laten verlopen hoefde men slechts éénmaal te tekenen bij de drie verschillende gelegenheden. Hierdoor hebben wij echter geen registratie gemaakt wie in feite bij de uitvaart aanwezig was. Het is ons daardoor helaas niet bekend wie er wel/niet in het bezit is gekomen van een gedachtenisprentje. Zou u er nog graag een ontvangen, wilt u dit dan doorgeven op Welle 28, tel. 205.22.81 en bij afwezigheid tijdens een van de weekendvieringen in de kerk?

Opname video of DVD

Tijdens de avondwake en uitvaart zijn de beelden die werden overgestuurd van de kerk naar het gemeenschapshuis opgenomen op video en/of DVD. Mocht hier belangstelling voor bestaan dan kan dit eveneens op bovenstaand adres worden doorgegeven. Er wordt door AVR een professionele kopie van de moederband gemaakt. De prijs is op dit moment nog onbekend.

Lieve mens

Doe je ogen open, kijk
en ontdek dat onder de
wildste wildernis nog
een stukje hemel ligt
een blauwe voorschot groot,
maar groot genoeg om
er helemaal
gelukkig in te zijn.

Lieve boom,
Mag ik schuilen onder
jouw armen, als ik mij
eenzaam voel, als
dromen desillusies worden,
idealen, dorre blaren
in de handen
van een kind.

In deze Koers staan we uitgebreid stil bij het overlijden van Pastoor Vekemans. Een dorpsbepalend mens is van ons heen gegaan. De meesten onder u zullen goede en warme herinneringen hebben aan Pastoor Vekemans. Mocht u zulke herinneringen hebben en deze met ons willen delen dan kunt u deze inleveren in de brievenbus van de Koers van oers of via e-mail redactie@koersvanoers.nl doorgeven. Graag onder vermelding van Pastoor Vekemans.

Mogelijk komen we dan later in het jaar nog eens terug op de mens Vekemans in al zijn facetten.

Vergeet wat achter je ligt.
Groei als de bomen naar
het licht,
zonder nog te treuren
om dode dorre blaren.

Dorre blaren
niet vervulde dromen
toegedekte stilte
toch verwachten.
Wat Gij Lieve God
maakt met uw zon het
verdorde blad weer levend
en laat mij zeggen:
"Zo is het mooi en goed".

Beste mensen,

Het jaar 2003 is nog maar net begonnen en de maand januari zal ingaan als de natste maand van deze eeuw tot nu toe.

Iedere kiesgerechtigde heeft zijn stembiljet voor de verkiezing van de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal al ontvangen. Op TV zag ik dat op 1 januari jl. Mat Herben, van de LPF, tot aan zijn knieën in de Noordzee heeft gestaan. Zalm van de VVD (verdraagt geen zoutwater?) verkoopt tegenwoordig erwtensoep en in de bioscoop is het volgende deel van Harry Potter in première gegaan. Hopelijk krijgen we in 2003 een capabele regering.

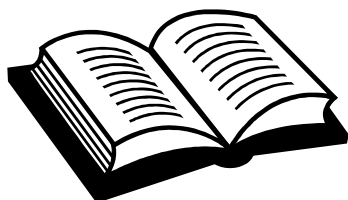
Echter, tijdens de feestdagen ging het in mijn omgeving niet over wereldse zaken. Er werd voornamelijk stilgestaan bij het overlijden van onze pastoor. Vooral grappige anekdoten werden er aangehaald.

Iemand vertelde mij echter ook over de voorliefde van Gerrit Vekemans voor gedichten. Ze liet mij een aantal gedichtjes lezen die door onze pastoor in zijn missen zijn gebruikt, waaronder het volgende gedicht van de Belg Guido Gazelle:

GIJ BADT OP EENEN BERG

*Gij badt op eenen berg alleen,
en...Jesu, ik en vind er geen
waar 'k hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden:
de wereld wilt mij achterna,
alwaar ik ga
of sta
of ooit mijn oogen sla;
en arm als ik en is er geen,
geen een,
die nood hebbe en niet klagen kan;
die honger, en niet vragen kan;
die pijn, en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!
o Leert mij, armen dwaas, hoe dat ik bidden moet!*

Onze pastoor heeft zelf ook aantal bundeltjes geschreven, o.a. "Eenzame paden", "klaprozen en witte margrietten" en "Noem mij jouw naam". In dit laatste boekje staan geen gedichten, maar gevoelens die hij ervoer door rond te kijken. Gedachten die opkwamen...eigenlijk gewone dingen, waar velen aan voorbij gaan.

Uit dit boekje komen de volgende twee teksten:

VERENIGING

*Heer,
Geef mij purperen vleugels
van onthechting
om hoog genoeg
met U te stijgen
in witte stilte,
waar wij beiden één zijn
Gij ... en ik.*

*Als ik dood ben
eet je broodjes met
ham en kaas.*

*Je praat nog even
met hen die denken te weten
wie ik was, en
aan mijn graf*

gooit een man: Zand er over.

Aries

